

[Arne Melchior]

tingene på hovedet og anskuer dem fra en helt ny og overraskende vinkel, giver det et gib i nogle, som så bare siger: han er ikke rigtig klog. Men jeg er her enig med David Gress, netop ud fra den betragtning, at krig ikke undgås ved fravær og svaghed, men at krig muligvis og forhåbentlig kan undgås ved tilstedeværelse og styrke.

Og man taler hånligt om terrorbalancen. Hvem ønsker sig den? Men også her er der jo tale om en dobbelthed. Der er tale om terror og balance. Balance ønsker vi os vel alle sammen, men selvfølgelig vil vi gerne en fredsbalance og en kærlighedsbalance. Hvem vil ikke det? Men er der da nogle, der kunne tænke sig en terrorubalance? Hvem vil foretrække det, som har et hjem, børn, venner, naboer og genboer at tage hensyn til? Hvis vi kunne fjerne terroren og så finde balancen på et andet plan, er det i orden, men ved at vi på vor side fjerner vor del af terrorapparatet, er terroren og truslen om terrorens anvendelse sandelig ikke forsvundet, så er vi i en terrorubalance, og det er det, alle vi, som har vore og jeres liv kært, allermost må frygte.

Jeg vil gerne bringe et citat, og det er ikke mindst den radikale ordfører, der har fået mig til at vælge dette blandt andre muligheder, jeg havde forberedt. Det er fra Politiken søndag den 18. oktober, og det er en artikel, der findes under navn og foto af avisens chefredaktør, Herbert Pundik. Nu ved jeg godt, at Politiken ikke er en radikal avis i den forstand, men man tør nok sige, at den står det radikale parti nær – og omvendt; folketingsreferaterne tyder i hvert fald meget stærkt på det.

Chefredaktør Herbert Pundik er vist ikke kendt som nogen høg, men han skriver under overskriften »Vestlig selvrespekt« bl. a. følgende – jeg ville gerne have læst det hele, men dels tillader tiden det ikke, dels handler det i meget vid udstrækning om Mellemøstproblematikken; jeg vil imidlertid gerne anbefale både hr. Stinus og alle andre at læse artiklen selv. Jeg citerer:

»Vi roder rundt« – vi, det er Vesten – »kortsigtede og kortsluttede. Belastede af en dyb skyldfølelse over for andre kulturer og folkeslag, der medfører, at det opfattes som syndigt og umoralsk at gå i brechen for vore egne vitale interesser.«

»En af de få ting, vi liberale, syndsplagede vesterlændinge tilsyneladende ikke har dårlig samvittighed over, er, at de samfund, vi lever i, langsomt slides ned af vor ubeslutsomhed, modløshed og manglende tro på, at de er værd at slås for og bevare.

Man behøver ikke at optræde som selvmordskandidat for at bevare sin selvrespekt. Der må da eksistere en mulighed for både at være liberal og levedygtig.«

Og så slutter artiklen med følgende nye citat:

»Vi optræder efter det gamle russiske ord-sprog: alle lammene skal overleve, og alle ulve skal være mætte. Det duer ikke. Sådant optræder lemminger. Med dårligt resultat. Og hvad der er dårligt for lemminger, kan ikke være godt for mennesker.«

Jeg skal oplyse, hvis ikke alle har præsent, hvad en lemming er for noget, at ifølge Gyl-dendals leksikon er det en studs mus, som er vigtig føde for rovdyr og rovfugle. Jeg tror, at hvis vi optræder som disse lemminger, der vil have alle ulvene mætte og alle lammene til at overleve, risikerer vi at udsætte os selv og hinanden for at blive føde for rovdyr og rovfugle, og er der noget, vi sidst af alt vil være med til, et det at skabe den situation for vort land.

Jeg skal så meddele på min gruppes vegne, at vi ikke kan stemme for, eller rettere sagt, at vi stemmer imod de to foreslåede dagsordener. Vi stemmer imod forespørger-nes af den grund, at vi er totalt uenige, som det turde være fremgået, og imod frem-skridtspartiets bl. a. af den grund, at vi ikke fra folketingets side kan blande os i, hvordan Danmarks Radio, herunder også TV, optræder, så denne dagsorden må være et flop, der er blevet til, uden at gruppen rigtig har tænkt sig om.

Hvis jeg skulle foreslå en dagsorden, skulle det være noget i retning af, hvad Helmut Schmidt, den tyske kansler, gav udtryk for i efteråret 1979, da han sagde: så meget vi afskyr disse våben, kan vi ikke give afkald på midler, som vore potentielle fjender allerede besidder. Det giver mening, og det er den politik, vi bakker op om bag udenrigsmini-steren.

Poul H. Møller (KrF):